

Sygn. akt IX U 736/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale J. S. „prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą

„ P.U.H. (...)” – J. S.

o podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 marca 2017r r. Znak (...)(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony W. B. jako pracownik u płatnika składek J. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ P.U.H. (...)” –J. S., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 16 maja 2016r do 30 czerwca 2016r.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego W. B. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 736/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący W. B. jako pracownik u płatnika J. S. (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 16.05.2016r. do 30.06.2016r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie jak wyżej wskazał, iż motywacja do podjęcia zatrudnienia w celu uzyskania wyższych świadczeń emerytalnych nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli stosunek pracy był rzeczywiście realizowany, zaś w przedłożonych w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym dowodów wynika, że taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony W. B. urodził się w dniu (...) W latach 2001- 2006 przebywał na świadczeniu przedemerytalnym, zaś od 2006r. jest uprawniony do emerytury. Wcześniej ubezpieczony był zatrudniony w górnictwie na stanowiskach umysłowych, ostatnio na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Po nabyciu prawa do emerytury ubezpieczony nie podejmował zatrudnienia, ponieważ opiekował się niepełnosprawną żoną do dnia jej śmierci, zajmował się domem, gotował posiłki. Po śmierci żony ubezpieczony od 2013r. zaczął korzystać z usług stołówki studenckiej na Kampusie w R. prowadzonej przez zainteresowanego J. S. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod nazwą PHU (...). Stołówka mieści się w budynku dawnej Politechniki (...). Zainteresowany zatrudnia kucharza, pomoc kuchenną oraz osobę sprząającą. Sam również pracuje w stołówce. W maju 2016r. zainteresowany zaplanował przeprowadzenie remontu stołówki polegającego na pomalowaniu ścian oraz wymianie krzeseł. Remont musiał być prowadzony po godzinach pracy stołówki i to w taki sposób, aby w godzinach otwarcia mogła świadczyć klientom swoje usługi. Zainteresowany szukał osoby, która pomogłaby mu przy remoncie. Ubezpieczony zaproponował, że może wykonać dla niego prace pomocnicze przy remoncie na podstawie umowy o pracę. Miał świadomość, iż podjęcie zatrudnienia umożliwi mu przeliczenie emerytury. Zainteresowany zgodził się i strony zawarły umowę. Ubezpieczony uzyskał zdolność do pracy na stanowisku pracownika gospodarczego oraz przeszedł szkolenie BHP. W ramach tej umowy ubezpieczony pracował na terenie stołówki w godzinach od 16.00 do 20.00. wykonując prace przy skręcaniu krzeseł, czyszczeniu cokolików, fug i sprzątaniu sali konsumpcyjnej po wykonanej pracy. Umowa była zawarta jedynie na czas planowanego remontu. Przesłuchany w sprawie świadek – żona zainteresowanego M. S. (1) potwierdziła okoliczności zawarcia przez strony umowy o pracę oraz fakt jej realizowania.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych i płacowych ubezpieczonego, kopii dokumentacji złożonej przez odwołującego, zeznań świadka M. S. (2), zeznań zainteresowanego oraz ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 12.10.2017r. minuty od 00:09:21 do 01:59:56).

Sąd dał w całości wiarę powyższym zeznaniom, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1778), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu W. B. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia u J. S., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między stronami jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący i zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji. W pkt.2 i 3 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(Dz.U. z 2015r. poz.1804) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołujących po 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia